

שירי אזר

פרשת

בשלח

תשנ"ט

גיליון

77

משיעוריו של הגאון הצדיק
הרב אליעזר ברלנד שליט"א

שיעור שנמסר לבני הישיבות ביום ב'

לא שלו תמונה לא שלו ואפילו אחרי שהם גילו אמרו תיסעו אתם נוסעים, הם ראו אצל בסירדמן הם ראו אצל מרדכי אלשיך הם ראו שזה דרכון מזויף יודעים שזה מזויף נוסעים לרבי נחמן אפשר ליסוע כפשוטו זה דבר שלא היה מבריאת העולם שהגענו ללינגרד הם תפסו את הכל שהכל מזויף שהגיעו לרומניה אמרו כולכם מזויפים אבל אם נוסעים לרוסיה תמשיכו, אם זה על הרוסים אנחנו משתפים פעולה ושהגענו לאומן חוץ משלושה ארבע שהיו אמריקאים אמיתיים וגם שמשון וולך נסע איתנו עם דרכון הולנדי אחרי זה הם אמרו כולכם מזויפים אבל בסדר אם זה אתם נוסעים לרוסיה לרבי נחמן אז אתם יכולים ליסוע אנחנו נעביר אתכם תבואו עוד פעם אמרו לנו בינתיים זה כבר התפרסם אז.

א. עכשיו אנחנו בפרשת בשלח, כי באמת המצרים לא רצו הם אמרו לו כבר מספיק די למכה מצרים בבכוריהם כתוב בבית יוסף באורח חיים דף לג' דף ל' שהבכורים הכו במצרים פי שנים למה קוראים לזה שבת הגדול כי הבכורים הכו פי שנים למכה מצרים בבכוריהם הבכורים נלחמו בצבא של מצרים, כי בא' ניסן כבר משה הודיע, בארבה הוא לא מודיע כלום ה' אומר אשר התעללתי במצרים הוא לא אומר איזה מכה ה' אומר בא אל פרעה כי הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו ולמען תספר באוזני כנך וכן כנך.

ב. יש מצוות עשה מיוחדת לספר את הניסים אדם חייב לספר את כל הניסים שהיה לו מהיום שהוא נולד היה לו תאונה האוטו התהפך הוא נשאר בחיים, הוא הגיע לאומן עם פספורט מזויף פספורט

התעללתי במצרים, עכשיו קונים כרטיס נוסעים לאומן לא רואים שום ניסים היום, אבל אז ראו ניסים על כל צעד ושעל, על כל נשימה ונשימה ראו שה' מושל, הצדיק מושל, ה' יכל לגמור את המכות בשנייה אחת המן עשה גזרה תלו אותו מה זה בעיה לה' לשלוח ברק אחד ולהרוג את כל הבכורים בברק אחד אלא ה' רצה לעשות ניסים על כן הלקה אותם עשר מכות במצרים ועל זה הכם על הים.

ד. והייתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר לא הייתה כמוה אין בית אשר אין שם מת כי כתוב לא כנשים המצריות העבריות כי העבריות הם חלשות והם שלומיאליות בפרט אם היא יולדת בת אז ממש אסון איך עושים פדיון בכור עכשיו אם ילדה בת האישה אז הכל אבוד אבל המצריות כבר מגיל עשר יש להם בכור ראשון בכור שני בכור שלישי רבעי בגיל תשעים יש לה שמונים בכורים מינימום אז המצרים נשים זריזות נשים לא שלומיאליות אבל לא כמצריות העבריות הן בקושי בכור אחד הם מצליחים בקושי,

בכור לא הצלחתי נולדה צביה צוקר.
ה. אני הכבדתי את ליבו כל זה שהתעללתי במצרים היה בשביל להרבות בניסים את המן תלו אחרי שלושה ימים כל הסיפור של המגילה זה שלושה ימים אז יש שאלה איך שמרו אותו – את גופתו של המן שלימה עד פורים שאז תלו אותו שוב עם עשרת בניו בפורים תלו את הבנים והחשבון זה חמישים אמה למה חמישים אמה? כי עשר בנים והמן זה 11 כפול ארבע אמות שלוש ועוד אחד זה 44 שלוש מלמטה שלוש מלמעלה זה חמישים אז שמו אותו בקרח שמו אותו בפריזידר אז לא היה קרח איך שמרו אותו לפורים הבא?

ו. כל העניין של פסח זה אשר התעללתי במצרים יש חיוב מיוחד שאדם יספר את כל הניסים שהיה לו בנך ובן בנך ככה מתחיל את ימי שמואל ר' שמואל הורביץ שיש חיוב ומצוות עשה לספר את הניסים ואת הנפלאות שראיתי בדרכים איך הוא עבר הוא עבר את הגבולות זה כבר היה אחרי שירו בשתים יותר משתים נהרגו אז כבר סגרו את הגבולות יהודים

סגרו את הגבולות בהתחלה סגרו את הגבולות הרוסים את הרוסים אתה עוד יכלו לעקוף אבל שהיהודים סגרו את הגבולות אי אפשר לעקוף

ז. באמת ר' הירש לייב הגיע פעמיים לגבול ר' הירש לייב אתם לא הכרתם אותו ר' הירש לייב זה היארצייט שלו זה כ"ד או כ"ג חשוון כי ברסלב התפשט בפולניה כמו מגיפה כמו חצבת כמו מגיפה פשוט כל הילדים של האדמור"ים של הראשי הישיבות ושל הדינים הראשיים האבות בתי דין כולם נהיו ברסלב זה נהיה מגיפה בפולין פתאום כולם נוסעים לאומן עוברים את הגבולות וכבר שניים שם נהרגו לא עלינו אז התכנסו כל האדמור"ים וכל האבות בתי דין וכל ראשי הישיבות אמרו שהולכים עכשיו לממשלה להודיע שברסלב זה קבוצת מרגלים ואז ישר יורים בכולם שם לא צריך מילה אחת בזמן התורכים אמרו פולני מרגל ירו בו ישר אין חקירה ואין דרישה

ח. אז הודיעו לר' יצחק ברייטר ר' אהרון ציגלמן הודיעו לכולם שאם אתם לא מפסיקים את ההליכה לגבול מודיעים

לממשלה שזה קבוצת מרגלים ואז יורים בכולכם כולכם בבית סוהר כולכם מאסר עולם בחלק יורים אז התכנסו כל ראשי ברסלב כל הגדולים ר' אהרון ציגלמן ור' יצחק ברייטר ואמרו שמעכשיו במקום לנסוע לאומן אז מי שלמד דף אחד בליקוטי הלכות ילמד שתי דפים מי שלמד תורה אחת בליקוטי מוהר"ן ילמד שתי תורות

ט. הגיע ר' הירש לייב הוא הגיע הם היו חסידי ראדומסק והאדמו"ר מראדומסק היה צועק יהיה לכם גהינום הוא כבר נהיה בכזה מרה שחורה במקום לעודד להגיד יש תיקון תעשו תשובה הוא היה צועק עליהם כאלה צעקות נוראות אז הוא היה צריך לברוח משם, פתאום הוא ראה שאבא שלו מחביא איזה ספר אבא שלו היה לומד 24 שעות בלי הפסק אפילו הוא לא היה הולך הביתה היה לו חדר נפרד היו מגישים לו את האוכל דרך איזה חלון אבא של ר' הירש לייב והוא רואה שהוא מחביא כל פעם איזה ספר פעם אחת הוא עקב אחריו רואה שהוא מחביא משיבת נפש אבא שלו אז הוא התחיל הוא גם התחיל

ללמוד משיבת נפש הוא רואה

יא.

הוא הגיע לגבול ותפסו

שיש תיקון ויש תשובה וה' מקבל את התשובה שלך ולא להתייאש אז הוא שאל איפה זה? מי הדפיס? אמרו לו זה בוורשא שם יש קבוצה שמוציאה את הספרים האלה

י. הוא נסע לוורשא הוא הגיע לר' אהרון ציגלמן ר' יצחק ברייטר אז דבר ראשון זה ליסוע לאומן הצדיק לפני הכל זה התיקון הראשון אז הוא אומר להם איך נוסעים לאומן איך עוברים את הגבולות איך? עם איזה פספורט אז אמרו לו דבר ראשון אל תדבר על אומן, כי רצו להגיד שאנחנו קבוצת מרגלים והתכנסנו שמעכשיו ילמדו שתי דפים ליקוטי הלכות במקום דף אחד שתי תורות בליקוטי מוהר"ן אז הוא שאל את ר' יצחק ברייטר אתה יכול להוציא אותי מהגיהנום? אם אתה חותם לי שבזכות שתי דפים ליקוטי הלכות שתי דפים ליקוטי מוהר"ן אתה מוציא אותי מהגיהנום אני מוכן לא ליסוע הוא אמר אני לא יכול לחתום לך, אתה לא יכול לחתום אז אני נוסע

אותם והוא הגיש תיקון הכללי בגודל פספורט זה לילה זה לא שעוברים את הגבול ממש זה הולכים על הגבול זה עוד אין גדר זה עכשיו רק חלקו את פולין ורוסיה, זה היה מדינה אחת אחרי זה חלקו את זה אחרי מלחמת העולם הראשונה חלקו את זה אבל עד שעשו את הגדרות זה לקח עוד עשר שנים אז היה פטרולים מי ששומע רשרוש ישר יורים והם עוברים את הגבול וכל רשרוש שהם עושים הם שומעים יורים עליהם אז הם תפס אותם פטרול מה מה אתם עושים על הגבול? אמרו לו אנחנו הולכים מכפר לכפר כאן תעינו בדרך קודם תכנסו למעצר לבית סוהר בבוקר הופיע קצין יהודי מהצבא הפולני אומר אתם כולכם ברסלב אתם לא טעיתם אתם הולכים לאומן עובדה שאחד מסר תיקון הכללי במקום פספורט אז סימן שכולכם ברסלב מה עושה תיקון הכללי אצלכם? הוא אומר אבל היה לו נס גדול למה? כי אם לא היה לו שום מסמך היו מפרידים אותם ולא משחררים אותו לעולם היו אומרים שהוא מרגל ויורים בו

אבל בגלל שהוא נתן את התיקון

הכללי הם חשבו שזה דרכון זה חושך אין אילו פנסים אין כלום מה שנותנים הם לוקחים פספורט אז נותנים איזה נייר איזה תעודה איזה תיקון הכללי אז בזכות זה הוא נשאר פה עם כל הקבוצה עכשיו אני אשחרר אתכם אבל פעם הבאה זה כבר יהיה מאסר עולם.

יב. פעם הבאה הם הצליחו לעבור שום מאסר עולם, נתנו להם לשתות הרינג וודקה תמיד צרכים להכין הרבה וודקה כשעוברים את הגבול כי ברוסיה לא עושים וודקה, בפולין עושים וודקה אבל הרוסים לא יודעים לעשות וודקה עושים את זה מתאנים, אז הם היו צרכים לסחוב גם וודקה וגם לסחוב הרינג כשהם היו אוכלים את ההרינג הם נהיים צמאים שותים את כל הוודקה, אז שתיים נפלו שיכורים וכמה שנתנו להם בעיטות מכות רצח לא הצליחו להעיר אותם אכלו גם את ההרינג וגם את הוודקה, ואז הירש לייב אמר אני נשאר איתם על הגבול ממש על הגבול רואים פטרולים יורים יריות הם התחבאו שם בין השיחים בארבע אחרי

הצהריים הם התעוררו בארבע

אחרי הצהריים הם שאלו 'וואו בין איך אין דער וועלט' (-היכן אני בעולם) הסיפור הראשון בסיפורי מעשיות ענה להם ר' הירש לייב שהגענו לגבול נרדמתם כולם עזבו אתכם ועכשיו אני נשארת לשמור עליכם נחכה שיהיה לילה איך שנהיה טיפה לילה דמדומים הם התעוררו עברו את הגבול ראו איזה עגלה ר' הירש לייב ידע כמה מילים ברוסית הוא אומר לו אנחנו כאן עוברים כאן מכפר לכפר תיקח אותנו טרמפ לקח אותם טרמפ עד הכפר הסמוך שם כולם חיכו להם מחכים עוד לילה וזהו.

יג. אנחנו מדברים על זה שסיפורי הניסים והנפלאות עוד יספרו עד אחרי משיח יש מר' הירש לייב ויש מר' בן ציון אפטר הוא היה מעביר את הגבול כל שנה, ר' הירש לייב העביר את הגבול פעם אחת ואחרי זה הוא היה צריך לחזור אז היו צרכים להביא שני עדים שהוא הגיע בגיל ארבע עשרה כי הוא עבר בתר"פ את הגבול אז הוא הלך ואמר שכשהיה מדינה אחת - רוסיה ופולין בשנת תרע"ד לפני

המלחמה, 6 שנים קודם כשהוא

היה בגיל ארבע עשרה אז הוא בא לאבא שלו באומן ואבא שלו השאיר אותו עכשיו הוא רוצה לחזור לפולין אז הוא צריך למצוא שני עדים אף אחד לא מוכן להיות עדים זה רוסיה הוא אומר עד שהוא מצא עדים שיגידו שהוא נמצא מרע"ד לא מר"פ שהוא עבר את הגבול שהוא נתקע באומן כשהיה מותר לבוא לאומן כי עד תרע"ח זה היה מדינה אחת ואז הגיעו שני עדים ואז אמרו לו עכשיו אתה הולך לקנות כרטיס לנסוע לפולין.

יד. והוא עשה כרטיס דרך חיפה שהוא נוסע לפולין דרך חיפה הרוסים לא יודעים מה זה חיפה ומה זה פולין לא יודעים מפה מה זה מזרח מה זה מערב אנאלפביתים גמורים פרמיטבים כמו הרוסים אין אז הוא הלך לסוכן נסיעות אמר תעשה כרטיס אודסה חיפה אחרי זה קוסטנסה רומניה ובסוף מגיעים לוורשא הם ראו כתוב המילה האחרונה וורשא אז בסוף הוא ייסע לוורשא, אי באמצע יש חיפה ויש תל אביב, טוב זה הם לא יודעים

אפילו שיש חיפה הם לא יודעים

הם לא יודעים כלום זה רוסים.

טו. אחרי זה היה ר' משה גולדמן אמר למה הוא לא סיפר לי את הפטנט הזה, כולם סיפרו סיפורים איך הם עברו כי היה הסכם שכל מי שהגיע לרוסיה לפני שסגרו את הגבול יכול לחזור אז אנשים המציאו סיפורים איך הם הגיעו לפני שסגרו את הגבול וככה משה גולדמן ישב תשע חודשים בבית סוהר היה לו בן ישראל אולי הוא עוד חי היום, מצאתי אותו – את ר' משה גולדמן בסאטמאר מוכר ספרים יושב בסאטמאר שם בברו פארק ומכר ספרי ברסלב כמה ספרים מאור עיניים, נועם אלימלך קדושת לוי והעיקר ספרי ברסלב הוא מוכר שם והרב'ה מסאטמר אמר שאפשר להשאיר אותו אפשר למכור ספרי ברסלב בסאטמר.

טז. ושם הוא סיפר לי את כל איך הוא הגיע בתור ילד לאומן איך הוא הגיע כנראה שהוא הגיע עוד כשזה היה מדינה אחת ואז הוא כבר נשאר בתור בחור ואחרי זה הוא התחתן שם כנראה ושם הוא היה תשע חודשים במאסר ואחרי זה שמעתי

שם במחנה שלפי התור עכשיו אגודה בתור ברסלב תקבל בעוד עשר שנים גם תקבל רק מקבלים חמש לחודש אז בשנה זה יוצא ששים אז בעוד עשר שנים שש מאות איש אתה תהיה הראשון אחרי השש מאות כי אתה בכלל ברסלב וחרדי, הוא אומר אני אסע עוד לפני כולכם אתם תראו איך שהוא אומר - לחילוניים שהוא ברסלב אמרו אתה הראשון, אם אתה ברסלב, זה סיפור אמיתי שמעתי באוזני, אם אתה ברסלב אתה הראשון באגודה תקבל מהחרדים אתה מקבל לפני כולם ברסלב זה ארץ ישראל ברסלב זה רבי נחמן מברסלב דיבר מארץ ישראל כל החילונים רק מצטטים מרבי נחמן כל החילונים כל הקיבוצניקים היום גם לא מצטטים כבר לא יודעים אבל אז הם עוד ידעו קצת אז היו מצטטים דבר ראשון את כל המאמרים של רבנו על ארץ ישראל אז הוא נהיה הראשון מכל האגודאים ומיד איך שהוא הגיע שם למחנה קיבל מיד, והגיע לארץ ואחרי זה הוא הגיע לאמריקה.

את הסיפור של ר' הירש לייב שהוא הכניס את חיפה באמצע באמצע המסעות לוורשא בקיצור הוא כבר השתחרר כשהוא השתחרר זה כבר היה לפני מלחמת העולם השנייה אחרי מלחמת העולם הראשונה הוא משתחרר הוא מגיע שם לאיזה מחנה אומרים לו מי אתה אני ברסלב אתה ברסלב אולי תגיע לארץ ישראל בעוד עשר שנים כי יש כאן השומר הצעיר ויש כאן מחנות עולים, מקודם החופשים, הממשלה האנגלית הקצתה כל חודש 1500 אשרות בניסה לארץ ישראל מזה לקח השומר הצעיר מה 1500 הוא לקח 1420 זה רק חילונים קבלו, 75 קיבל המזרחי זה חמש אחוז מ 1500 כל אחוז זה 15 אז חמש אחוז קיבל המזרחי, זה 75 ומזה נתנו לאגודה אחוז, חמש כלומר על כל 1500 יכולים ליסוע חמש מאגודה שבעים מהמזרחי 1420 נוסעים החילונים השומר הצעיר הקיבוצניקים, קיבוץ ל"ה הגיע כל אלא קבלו זכות קדימה אנחנו רוצים רק חלוצים לא זקנים ולא תשושים ולא שום חרדים.

אשר התעללתי במצרים ה' רוצה שיהיה סיפורים כי בפורים אין סיפורים המן עשה גזירה ותלו אותו זה הכל אז אסתר נכנסה רק כתוב שהיה שבע אולמות שכתוב ילקוט שמעוני שהיה שבע אולמות הוא ישב באולם הפנימי הוא ישב אחשוורוש והוא ראה את כל האולמות הדלתות היו אחד מול השנייה הוא רואה שהיא עוברת אולם ראשון אולם שני את השערים של האולמות והמאבטחים לא בודקים אותה דבר ראשון המלכה מרעילה את המלך זה זה דבר ראשון, כל ההיסטוריה של הגויים שהמלכות היו מרעילות את פטר הגדול הרעילו נקטרינה היא הרעילה את אבא שלה את פטר הגדול המלכות הרעילו את האבות שלהם שהם יהיו המלכות והבנים בטח אומרים שגם היא הרעילה את אבא שלה וגם את פטר השלישי נקטרינה היא הרעילה את פטר השלישי כי הוא היה טיפש מטופש והיא חיפשה איך להתפטר ממנו בדרך כלל הנשים היו חכמות

היה אצל לואי ה-16 עם מארי אנטואנט היא הייתה חכמה והוא היה טיפש אז לכן הוא המציא את הגיליוטינה אבל היא בטלה את כל הגזרות מהיהודים הם אהבו את היהודים אהבת נפש ובצרפת היום יום הולדת של מארי אנטואנט זה יום חג עד מלחמת העולם השנייה היו מקבלים שמלות, הבנות, משלמות עשר אחוז מהמחיר הראלי ומקבלות מתנות כי היהודים עשו את זה ליום חג כי היא ביטלה את כל הגזרות מהיהודים כל מה שהיה בקשר ליהודים הם אהבו את היהודים אהבת נפש.

יט. והיו כאלו שרצו להתגייר היו מלכות שהתגיירו המלכה של נירון קיסר עכשיו בקולמוס הם הביאו את זה אשתו של נירון קיסר התגיירה אז חצי רומא התגיירה ובסוף הוא שרף את כל רומא למה כי הוא התגייר בא נעלה אותה באש וממנו יצא רבי מאיר* פעם המלכים היו ממש מתגיירים המלכות מתגיירות,

הנוצרים כבר כולם התנהגו כמו היהודים
אכלו כשר שמרו שבת

כ. וכל הזמן מדברים שהעיקר זה
הסיפורים אשר התעללתי במצרים אז
המכות לקחו עשר חודשים ולפי זה זה
לקח לפי מסכת עדויות ועבודה זרה זה
לקח שנים עשרה חודש² כלומר מט"ו
ניסן עד ט"ו ניסן אז מחלקים כל 36 שעות
היה המכה. אבל לפי הפשט זה כל חודש
מכה מט"ו תמוז ט"ו תמוז זה דם ט"ו אב
זה צפרדע ט"ו אלול כינים אחרי זה ט"ו
ערוב זה סוכות ט"ו חשוון זה דבר, ט"ו
כסליו זה שחין אחרי זה ברד זה ט"ו טבת,
עכשיו ט"ו בשבט זה מכת ארבה.

בירושלים לארבע רוחות השמים אתא נפל
בירושלים אמר ליה לינוקא פסוק לי פסוקין
אמר ליה ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי
ישראל וגו' אמר קודשא בריך הוא בעי לחרובי
ביתיה ובעי לכפורי ידיה בההוא גברא ערק
ראזל ואיגייר ונפק מיניה רבי מאיר:
² עדויות ב, י

אף הוא היה אומר, חמשה דברים של שנים
עשר חודש. משפט דור המבול, שנים עשר
חודש. משפט איוב, שנים עשר חודש. משפט
המצריים, שנים עשר חודש. משפט גוג ומגוג
לעתידי לבא, שנים עשר חודש. משפט רשעים
בגיהנם, שנים עשר חודש, שנאמר (ישעיה סו),

חודש הניגונים כתוב בפרקי דר' אליעזר³
שחותכים עץ אז יוצאת צעקה מסוף
העולם ועד סופו, העץ הוא חי יש בו נשמה
אם כורתים כורתים פרי שהוא בוסר או
סתם פרי לא כדי לאכול סתם לזרוק אותו
אז יוצאת צעקה מסוף העולם ועד סופו,
ויוצאים ניגונים מהעצים הרב⁴ אמר טוב
ללכת בשדה בין העשבים ונכללים
בניגונים של העשבים חודש שבט זה
החודש הניגון והשירה לכן זה שבת שירה
ושירת דבורה צריך להיות בהר תבור וכל
כל השירים זה בחודש שבט.

כב. שבוע הבא יום ראשון זה כבר ט"ו
בשבט, אז באמת הוא מסביר שהלל הולך

והיה מדי חודש בתחדשו. רבי יוחנן בן נורי
אומר, מן הפסח ועד העצרת, שנאמר ומדי
שבת בשבתו:

פרקי דרבי אליעזר לד
ששה קולן יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין
הקול נשמע בשעה שכורתין את האילן שהוא
עושה פרי הקול יוצא מסוף העולם ועד סופו
ואין הקול נשמע ובשעה שהנחש נפשט
ובשעה שהאשה מתגרשת מבעלה ובשעה
שהאשה נבעל עם בעלה בעילה ראשונה אבל
אין קולה נשמע ובשעה שהולד יוצא מן הגוף
עד שתראה את השכינה

כי כתוב בבבא קמא קי"ב ע"ב

שיש פתיחתא ואדרכתא פתיחתא זה תשעים יום עכשיו חייבו אותו מליון שקל בינתיים תחפש מליון שקל לא ישר שמים אותו בבית סוהר, לא, הוא קודם, מליון שקל משהו ילווה לך את זה או תמכור את הבית שלך הוא הלך לחפש מליון שקל לא מצא הלך אף אחד לא מלווה לו אין לך ערבים אין לך זה עכשיו נמכור לך את הבית בא נמכור את הבית הבית שלך שווה שתי מליון בסדר בוא נחפש קונה לבית אחד ייתן שלוש מליון אחד ירצה לגור כאן שלש מליון, תקבל אחרי שהוא כבר משיג קונה עוד 30 יום עכשיו הקונה צריך כסף, הקונה סתם זרק סכום, כמו מכרז זה אומר מליון, אומר שני מליון אומר שלוש מליון, עכשיו אני הולך להביא 3 מליון עכשיו נותנים לקונה זמן אז זה נקרא פתיחא אז יש לנו מא' תשרי עד א' טבת שזה זאת חנוכה בערך, 90 יום אחרי זה עוד 30 יום נותנים לו עוד 30 יום להכריז על הנכסים אולי ימצא את המוכר הכי טוב יוצא שאחרי 120 יום כבר כל הדין מתבטל עכשיו מט"ו סוכות עד ט"ו בשבט זה 120

יום מא' תשרי עד א' שבט זה גם

120 יום זה ה' 120 יום שכבר כל הדינים מתבטלים, הגענו כבר לא' שבט כל הדינים מתבטלים עכשיו יום ראשון בלילה זה כבר לא ישאר שום דין:

שיעור לפני מוסף יום שני ר"ח

שבט תשע"ט

א. עכשיו אנחנו הגענו לים סוף, פה עברנו לפני שלושת אלפים שלוש מאות שלושים ואחד שנה כשיצאו ישראל ממצרים, עכשיו אנחנו בדיוק שלושת אלפים שלוש מאות שלושים מקריעת ים סוף ועוד שנה, כי כעת תשע"ט, תשע"ח זה היה שלושת אלפים שלוש מאות שלושים שנה בדיוק שעברנו כאן את הים, מי שיכול לזכור יש לו זיכרון טוב צריך לזכור את זה.

ב. "וחמושים עלו בני ישראל" (שמות יג, יח) רק מי שבשער החמישים זכה לצאת ממצרים כל אלה שגרים עכשיו באילת והגיעו לכאן זה נשמות משער החמישים עכשיו הם חזרו לים סוף, "ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר ועד הנהר" (שמות כג, לא), הגבול האמיתי של ארץ

ישראל זה מים סוף ועד נהר פרת.

ופה זה הנקודה שהיה המשכן, פה זה הנקודה שהיו צרכים לחזור מהר ההר אחרי שנפטר אהרון, אהרון נפטר בהר ההר ליד מעלה עקרבים לא היכן שמצינים היו את קברו – בירדן, ירדו לכאן דרומה, פה הקימו את המשכן שנתיים פה היה המשכן עם הלוחות ופה בני ישראל עמדו והתפללו שנתיים קדשו את המקום הזה.

ג. בקום המדינה המקום הזה נכבש בלי שום קרב, בלי שום ירייה אחת, הרב'ה אמר שכל מקום שבקדושה נכבשים בלי ירייה אחת¹, כמו חיפה בלי ירייה אחת, טבריה בלי ירייה אחת, צפת בלי ירייה אחת. איפה שהרב'ה דרך זה נכבש בלי ירייה. הרב'ה דרך בחיפה, אז כבשו את זה בלי ירייה, קמנו בחיפה רביעי בבוקר אין ערבי אחד בעיר, יש תמונה שהפלמ"ח וההגנה עמדו על הרציף ולא נתנו לערבים לעלות על האוניות לברוח מן הארץ, הם בכוח חטפו אותם, הם היו גיבורים הם היו

באמת אמיצים, הפלמ"ח אמרו

לערבים למה אתם עולים על אוניות אנחנו לא מוותרים עליכם, לכן שובו בנים באו לגור ברובע עם הערבים ביחד כי לא מוותרים עליהם הם הכי חמודים הכי מתוקים.

ד. עכשיו אנחנו חזרנו לכאן אחרי שלושת אלפים שלוש מאות שלוש ואחד שנה, חזרנו לכאן ושתי גבולך מים סוף ועד ים פלשתים מהמדבר כל זה נקרא מדבר פה, מירושלים עד פה זה מדבר, ועד נהר פרת ואפילו עד החידקל כי דוד הגיע עד החידקל ואחרי זה דוד אמר אני רוצה להמשיך הלאה, מי נחני עיר מבצר מי נחני עד אדום דוד ביקש להגיע עד אטליה הוא אמר אני אגיע עד אטליה והם לא יחריבו את בית המקדש ה' אמר לו את זה אתה לא יכול לעשות. עכשיו כולם קדושים בננו כנטעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל שהיה דוד המלך לא היה שום חטא ושום מחשבה

וועלט אָן קיין שאס פֿילױער". (וַעֲיֵן לְקוּטִי מוֹהֲרֵ"ן קמא ב')

¹ שיח שרפי קודש חלק ב, סז
אָמַר: "מְשִׁיחַ יִכְבוֹשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְלֹא יְרִיט כְּדוֹר נֶפֶץ אֶחָד", "מְשִׁיחַ וְעַתָּה אֶפְנֵם דִּי

רעה לא היה פשוט לא היה לא

היה קיים ה' אמר לו עכשיו כולם נקיים כולם קדושים כולם טהורים בננו כנטעים כמו קרשים כמו עצים בנותינו כמו זוויות מזבח כמו אבני המקדש אבל זה רק יחזיק מעמד בקושי עד שלמה המלך אחרי זה רחבעם כבר החזיק מעמד ארבע שנים כולם ברחו מארץ ישראל, ועשרת השבטים חלק עבר את הסמבטיון וחלק ברח לירושלים ברגע שעשו עגלים מה עגלים מה השתגעת לעשות עגלים? כולם

ה' מנחות קט, ע"ב

תניא אותה שנה שמת שמעון הצדיק אמר להן שנה זו הוא מת אמרו לו מנין אתה יודע אמר להן כל יום הכפורים נזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים ונתעטף לבנים ונכנס עמי ויצא עמי שנה זו נזדמן לי זקן אחד לבוש שחורים ונתעטף שחורים ונכנס עמי ולא יצא עמי לאחר הרגל חלה שבעת ימים ומת ונמנעו אחיו הכהנים מלברך בשם בשעת פטירתו אמר להם חוניו בני ישמש תחתי נתקנא בו שמעי אחיו שהיה גדול ממנו שתי שנים ומחצה אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה הלבשו באונקלי וחגרו בצילצול העמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שאשתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחיו הכהנים להרגו רץ מפניהם ורצו אחריהם רץ לבית המלך ורצו אחרי כל הרוואה אותו אומר זה הוא זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו לשם שמים שנאמר [והיה] ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה' וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה:

עזבו. שבט ראובן עזב לגמרי

עבר את הסמבטיון, ברח מפה, ועשרת השבטים חצי עבר לגור בירושלים אבל זה רק החזיק מעמד ארבע שנים שלוש ארבע שנים אחרי זה רחבעם בעצמו שהיה הבן של שלמה המלך היה הבן הכי נבחר לא החזיק מעמד.

ה. כמו הבן של שמעון הצדיק היה חוניו ושימי אז ברגע שהם התקוטטו אז הלכו ובנו בית מקדש במצרים" ר' יהודה אומר בית מקדש אמיתי ור' מאיר אומר זה

חכמים בדבר אמרו מה זה שלא ירד לה כך היורד לה על אחת כמה וכמה. דברי רבי מאיר. אמר לו רבי יהודה, לא כך היה מעשה אלא לא קיבל עליו חוניו שהיה שמעי אחיו גדול ממנו שתי שנים ומחצה ואף על פי כן נתקנא בו חוניו בשמעי אחיו אמר לו בא ואלמדך סדר עבודה והלבישו באונקלי וחגרו בצילצול והעמידו אצל המזבח אמר להם לאחיו הכהנים ראו מה נדר זה וקיים לאהובתו אותו היום שישתמש בכהונה גדולה אלבוש באונקלי שליכי ואחגור בצילצול שליכי בקשו אחיו הכהנים להרגו סח להם כל המאורע בקשו להרוג את חוניו רץ מפניהם ורצו אחריהם רץ לבית המלך ורצו אחרי כל הרוואה אותו אומר זה הוא זה הוא הלך לאלכסנדריא של מצרים ובנה שם מזבח והעלה עליו לשם שמים שנאמר [והיה] ביום ההוא יהיה מזבח לה' בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה' וכששמעו חכמים בדבר אמרו ומה זה שברח ממנה כך המבקש לירד לה על אחת כמה וכמה:

היה בית עבודה זרה ואחרי בית המקדש השני זה נהפך לבית מקדש. לכן אם אדם עושה נדר להקריב בבית חונוי הוא חייב לקיים את הנדר אבל הוא עובר על שחוטי חוץ¹

ו. עכשיו אומרים שהאנגלים כבר לקחו את זה לאוקספורד גנבו את כל הזהב שמצאו בהר הבית האנגלים גנבו במשך עשר שנים עד שהווקף גילה את זה והפסיק אוניות שלמות יצאו מישראל עמוסות בזהב יותר ממה שבאמריקה כל הזהב שהיה בזמן הצלבנים בזמן התורכים ואפילו הגרמנים החביאו פה זהב הגרמנים שלטו פה ארבע שנים הם לא הגיעו לארץ ישראל, אבל כאן הם כן כל סיני זה היה שלהם עד הסואץ שלטו - הגרמנים ארבע שנים ברגע שהם עשו ברית עם התורכים כי אחרי שנרצח היורש עצר סריבו אוסטריה אמרה שאני מוכנה ללכת למלחמה, הם החליטו ללכת למלחמה 20

שנה קודם [-] בסיבה קלה ואצלנו כבר הכל מוכן בגדים נשק הכל מוכן תותחים הכל רק תסכימו אם לא, נכנסו בלי רשות אז תסכימו ואז הם פרצו לאוסטריה ומשם הגיעו לארץ ישראל באותו יום שהכריזו את המלחמה תשעה באב הגיעו לארץ ישראל.

ז. פה - בארץ ישראל הם לא נגעו בשום יהודי, פה הם לא העיזו כל היהודים הם שמרו עליהם היהודים היו מוגנים בכל גדוד היה ספר תורה, היטלר אמר רק בגלל היהודים הפסדנו את המלחמה - מלחמת העולם הראשונה הם היו המפקדים, כותב בימי שמואל שמצאו מפקד יהודי אחד ברח מחלב אז תפס אותו המפקד היהודי של הגרמנים פה בארץ ישראל אחרי זה הוא ברח פעם שנייה הצליח לברוח הלאה. ח. פה שלטו הגרמנים פה היה בלי סוף זהב שהגרמנים החביאו והתורכים החביאו כל אחד איפה שחופרים בור ישר

זו עולה הריני נזיר יגלח במקדש ואם גלח בבית חונוי לא יצא הריני נזיר שאגלח בבית חונוי יגלח במקדש ואם גלח בבית חונוי יצא ר' שמעון אומר אין זה נזיר:

¹ מנחות קט, ע"א

מתני' הרי עלי עולה יקריבנה במקדש ואם הקריבה בבית חונוי לא יצא הרי עלי עולה שאקריבנה בבית חונוי יקריבנה במקדש ואם הקריבה בבית חונוי יצא רבי שמעון אומר אין

שחופרים כל אחד חופר מתחת לבית שלו היום אולי גם הוא ימצא. אפילו שרגא שור שנמצא כאן הוא עבר לגור בבית ישראל אז הוא מצא בחצר הערבים שחפרו מצאו ארגז דינרי זהב התחילו להרביץ אחד לשני אז הגיעה משטרה לקחה את זה. באנו פה לחפש זהב שהחביאו המצרים מכאן עכשיו מצאו מרכבות זהב, יצא ספר שמצאו בתוך הים מרכבות של זהב של המצרים שזה כנראה אלא שטבעו, מרכבות ופרעה וחילו ירה בים.

ט. כל מה שעכשיו באנו לכאן זה אחרי שלוש אלף שלוש מאות שלושים

שמי שעכשיו מגיע לכאן זה נשמה משער החמישים כל אלה שזכו להגיע לפה זה נשמות משער החמישים וחמושים עלו, רק נשמות משער החמישים וזכות להגיע כאן לים סוף, אפילו שגרים באילת אבל להגיע לים סוף זה עוד מדרגה זה רק חמושים שבשער החמישים זכה לבוא עכשיו לקיבוץ החדש של א' שבט, עכשיו זה הקיבוץ האמיתי ר' נתן כותב שהקיבוץ האמיתי מתחיל בא' שבט ואז זה הקיבוץ הראשון שאמרו תיקון הכללי, הקיבוץ הראשון אחרי פטירת רבנו בח"י תשרי הקיבוץ הראשון כל זה כתוב בימי

י' ימי מוהרנ"ת ח"א, עב

ועברו ימים ושבעות עד שבא סמוך לראש חודש שבט ואז נתעוררנו לנסע לאומין להיות על ציון קברו הקדוש ונסעתי אני ורבי נפתלי לפה ברסלב כדי שמכאן נסעה ונלכה יחד עם חתנו רבי יוסקה וזכרנו לברכה ועם הרב דפה לקהלת קדש אומין וכן היה ושכרנו עגלות של נכרים לנסע לאומין וביום שהיינו צריכים ליצאת מפה היה רוח סערה ושלג גדול שלא היה באפשרי לסע, ואני התגברתי אף על פי כן ונסעתי עם עגלה אחת והקרחתי לחזור כמו חצי פרסה מן העיר וזה היה שני ימים לפני ערב ראש חודש שבט; אבל השם יתברך חזק את לבבנו, ושמחנו עצמנו אז באותו היום הרבה, ולא רציתי להניח העצבות ולהתעצב על זה,

רק חזקנו עצמנו בשמחה ועל ידי זה נתחזקנו ונסענו ביום שלאחריו, אף-על-פי שהיה עדין הדרך מקלקל מאד, וכבר היה סמוך מאד לערב ראש-חודש, אף-על-פי-כן חזקנו ידינו בה' ונסענו יחד, והשם יתברך סבב עצמו סבות נפלאות לטובה, ובאנו לאומין ביום ששי, ערב-ראש חודש שבט, שנת תקע"א, והיא הפעם הראשון שנסענו לאומין אחרי הסתלקותו כדי להשתטח על קברו הקדוש (חיי מוהר"ן קס"ב) את כל מה שהבטיח את מי שיהיה על קברו ויתן פרוטה לצדקה ויאמר העשרה קפיטל תהלים הנרשמים אצלנו שיעזר לו לנצח וכו' והיינו בערב ראש חודש הני"ל על קברו ושבתנו שם באומין ואחר שבת ביום ראשון חזרנו והלכנו על קברו ונסענו לביתנו ועברנו דרך קהלת

לייב היה צריך לצאת החוצה

במינוס ארבעים להתקרר.

יב. אנחנו עכשיו חודש שבט שהגענו

לפה היה חמש מעלות עכשיו אנחנו כבר

בעשרים מעלות חום עכשיו כל חמש דקות

זה עולה במעלה עוד מעט יהיה 12

בצהרים כבר אי אפשר יהיה לצאת החוצה

מרוב חום אבל כשאנחנו מדברים על אומן

ועל רוסיה אז מדברים שם במינוס

ארבעים, באומן זה רק שלושה ארבעה

ימים אבל בוורשא זה בכל החורף

כשהגיעו הגרמנים לכבוש את רוסיה אנשים

מתו מהקור כי לא היה במה לחמם,

במינוס ארבעים אנשים כבר מתים אם אין

חימום אז תוך יום יומיים כולם מתים אז

בוורשא ממש מתו כפשוטו שהגיעו

הגרמנים לוורשא בשנת 1940 - 39 הם

הגיעו לוורשא ואז חצי מתו שם רק

מהקור.

יג. מדברים על זה שעכשיו אז היה

הירש לייב הירש לייב היה הבן של אהרון

מוהרנ"ת ובעלים לתרופה

שהקיבוץ הראשון שקיימו זה היה בערב

ר"ח שבט - ערב ר"ח שבט.

י. היה הירש לייב הבן של אהרון

מברסלב רבי נתן נסע לאומן לעשות את

הקיבוץ הראשון שהיה בא' שבט ערב ר"ח

שבט התחיל הקיבוץ הראשון של

התיקונים של רבנו כי עכשיו התיקון אחרי

ההסתלקות יותר גדול מאשר בחיים של

רבנו התיקונים עכשיו יותר הרבה יותר

גבוהים מהתיקון שהיה בחיי רבנו עכשיו

הגענו ממש לים סוף.

יא. אז ר' נתן השאיר את הירש לייב

הוא השאיר אותו לשמור על שמואל איזיק

שהוא בכלל לא יודע שהוא - ר' נתן הגיע

הוא היה בכזה דבקות שהוא בכלל לא

שמע שרבי נתן בכלל נכנס לבית שלו הוא

הגיע בדיוק שעה לפני שתיים עשרה לפני

שמתחיל תיקון חצות, והוא התחיל תיקון

חצות בכזה דבקות בכאלה בכיות בכזו

תבערת הלב שהחדר בער מחום עד שהירש

טפליק ועוררתי שם אנשי-שלימנו והתנדבו גם

כן איזה סך על ההדפסה ובאנו לביתנו

יודה לו שהביא את ר' אהרון שר' אהרון בחיים לא פגם שום פגם הרב'ה חיפש כל מיני תכסיסים איך לקרב את ר' אהרון אליו הוא אמר זה נשמה טהורה שלא פגמה בחיים שלהם כי הנשמות שמגיעות לרבנו זה נשמות שלא פגמו בחיים אפילו היה איזה פגם זה לא נחשב כבר כי על המקום זה נמחק אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו לכן יום כיפור יוצאים בריקודים לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב, רצינו לרקוד אז שהיינו שם במרקש לרקוד כל הלילה אבל בסוף הפסקנו באמצע היינו צרכים לרקוד עד הבוקר כבר היה בא משיח, בחמישה עשר באב רוקדים עד הבוקר רוקדים בלי הפסק אבל יום כיפור למה רוקדים מילא חמישה עשר באב שירקדו, שירקדו כל יום אבל למה רוקדים ביום כיפור אלא יום כיפור כבר העוונות נמחלים מיד איך שאומרים כל נדרי עד הבוקר לא נשאר שום עוון אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, וכל הבגדים האדומים נהפכים ללבנים.

אדום ואין לו כסף לשמלת כלה זה שלושים אלף שקל היום אז שישים את זה על החלון את השמלה ועד הבוקר היא תהיה לבנה כל אחד יכול לנסות את זה אז מה שנשאר זה רק לצאת בריקודים אז עכשיו שאנחנו כאן הגענו לים סוף ממש כאן פה היה המשכן, לעבור את הים עברו כנראה מהצד השני - בזרוע הקרוב יותר למצרים אנחנו פה בזרוע השנייה יש שני זרועות זה הולך ככה אנחנו עכשיו בזרוע השנייה אבל יש סברה שגם עברו פה כי מצאו פה כמה מרכבות יותר דרומה ב[-] מצאו מרכבות של זהב של השרים של פרעה שהם טבועות בים, אז אנחנו עכשיו כאן נמצאים בדיוק באותו מקום שעם ישראל הגיע וישב במשך שנתים הוא עבר בזרוע הראשונה עבר לזרוע השנייה עבר שלוש אלפים שלוש מאות שלושים ואחד שנה מקריעת ים סוף ועכשיו כמו שנקרע הים הכל נקרע עכשיו כל המסכים כל המחיצות נקרעות אין מחיצות אין מסכים אדם מקבל נשמה משער החמישים עכשיו חמושים עלו במנחה של שבת כבר

נקרא וחמושים עלו בני ישראל

במנחה בעוד ארבע ימים וחמושים זה נקרא שער החמישים ממש אם הגענו לים סוף זה שער החמישים:

שיעור בבית של דוד באילת

פרשת בא

א. "בנינו כנטעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזוויות מחוטבות תבנית היכל, פרעה לפני שעבר את הים החביא את האוצרות באילת הוא היה צריך לעבור את ים סוף הוא ידע שהוא יטבע הוא ידע מרכבות פרעה וחילו ירה בים הם לא רצו לצאת ממצרים אלה המצריים לא רצו לרדוף אחרי בני ישראל כבר קבלו כל כך הרבה מכות והבכורים הכו במצרים הבכורים הרגו בחיילים של המצרים פי שתים ממה שנהרגו במכת בכורות הם ידעו שיהיה מכת בכורות משה הודיע על

מכת בכורות בא' ניסן ר"ח ניסן

עכשיו ר"ח שבט ובפסח יצאו ממצרים והיה מכת בכורות שבועיים לפני זה משה הודיע קודם הוא הזהיר אותם הודיע להם יהיה צפרדעים יהיה כינים יהיה ערוב יבואו כל החיות הגיעו כל החיות הגיעו כל סוגי החיות הגיעו.

ב. כתוב שחיה אחת – 'אדני שדה' לא יכלה להגיע שהיא מחוברת לאדמה יש חיה שהיא מחוברת לאדמה עם חבל ואי אפשר להתקרב אליה כי היא טורפת עומדים מרחוק יורים חיצים על החבל עד שהוא ניתק ואז היא מתה, כל החיות באו חוץ מהחיה שהיא מחוברת לאדמה היום אין כזה חיה פעם היה כזה חיה אולי בנפאל אולי בטיבט אי אפשר לדעת איפה יש את החיה הזאת היום.

פה הם לא מבינים בשביל מה באים שבאים להתפלל באים לחזק אנשים הם לא קולטים הם צרי אופק הם חושבים שבאנו לעבור את הגבול אולי הגבול של סעודיה הם לא יכולים לקלוט המשטרה לא קולטת מה עושים פה היא שואלת מה עושים פה בשביל מה באתם לכאן אני אמרתי באנו לחפש את האוצרות של פרעה:

ח * הערת מערכת: השיעור הזה נאמר באילת אחר תפילת שחרית בבית אחד מאנ"ש דשם, ובזמן השיעור היו שם אנשים רחוקים מהדת שהרב קרבם במשך כל השיעור על ידי שיעוריו, וסיפוריו הנוראים להמשיך את ליבם.

ט הם בונים פה משכן, אם המשטרה תשאל מה אנחנו עושים פה באילת מה אנחנו באים פה יש סברה שרוצים לעבור את הגבול לסעודיה

הם הצאצאים של עשרת השבטים יש שמה את, איך נקרא המלך של טיבט אז הוא מצאצאי היהודים הם מראים לאנשים שבאים לבקר בנפאל במקדשים שלהם יש להם מגילות שהם באו, שהם מעשרת השבטים בנפאל בטיבט צאצאים של עשרת השבטים מחכים שמשיח יבוא ויגאל אותם משיח יבוא ויגלה את כל היהודים.

ד. באפגניסטן יש בתי כנסת עם ספרי תורה נעולים המדינה לא מרשה לפתוח אותם כי פעם אפגניסטן זה היה הכל יהודים כל האפגנים היו יהודים עד

הכריחו אותם להתאסלם שברו בתי כנסת יש שם אלפי ספרי תורה באפגניסטן וכולם צאצאים של עשרת השבטים יש שם חבלים מבנימין מנשה יש שמה חבלים שלמים אזורים שלמים יותר גדולים מכל ארץ ישראל.

ה. כי עם ישראל יצא שלושים שנה לפני הגאולה' היה אחד קיבל נבואה שאפשר כבר לצאת אבל זה לא היה נבואת אמת שאפשר לצאת ממצרים ולעלות לארץ ישראל שהם הגיעו לארץ פלשתים הפלשתים הכו בהם והרגו את כולם הם יצאו עם תינוקות כי איך אפשר לצאת עם

' מדרש רבה שמות כ, יא

ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים למה אלא שטעו שבטו של אפרים ויצאו ממצרים עד שלא שלם הקץ ונהרגו מהם ל' רבוא ולמה נהרגו שחשבו מיום שנדבר אברהם בין הבתרים וטעו ל' שנה שנאמר (תהלים עח) בני אפרים נושקי רומי קשת לולי שטעו לא יצאו מי היה חפץ להוציא אל הרג בניו אפרים שנאמר (הושע ט) ואפרים להוציא אל הורג בניו והרגום פלשתים שנאמר (ד"ה א ז) ובני אפרים שותלח והרגום אנשי גת והיו עצמותיהם שטוחין בדרך חמרים חמרים שכבר היה להם ל' שנה שיצאו עד שלא יצאו אחיהם ממצרים אמר הקב"ה אם יראו ישראל

עצמות בני אפרים שטוחין בדרך יחזרו למצרים למה"ד למלך שנשא אשה וביקש לילך למדינתו הושיבה באפריון ולא הספיק ליכנס למדינה עד שמתה אשתו קברה על פתח המדינה ואח"כ נשא אחותה אמר המלך הרניי מסבכה שלא תראה קברה של אחותה ותחזור לה מה עשה סיבכה מאחורי המדינה כך אמר הקב"ה יהיו מסבכים את הדרך כדי שלא יראו עצמות אחיהם מושלכין בדרך ויחזרו למצרים מה עשה הקב"ה נטל דמם של בני אפרים וטבל בו כליו כביכול שנא' (ישעיה סג) מדוע אדום ללבושך אמר הקב"ה איני מתנחם עד שאנקום נקמתן של בני אפרים שנאמר ולא נחם אלהים:

תינוקות, תינוק נולד היום נולד

אתמול שלשום יצאו עם תינוקות עברו את ים סוף עם תינוקות רק חמישית, חמישית יצאו וחמושים עלו בני ישראל ארבע חמישיות נשארו נגיד יצאו שש מאות אלף אז שלוש מליון נשארו אם יצאו שלוש מליון נשארו 15 מליון רק חמישית איך משה יכול לתת אוכל לשישים ריבוא עכשיו באים פה מאה איש בעיה לתת אוכל למאה איש לשישים ריבוא לתת? שש מאות אלף? זה בלי ילדים שש מאות אלף זה רק גברים, עם ילדים זה פי עשר זה שש מיליון משה צריך לתת אוכל לשש מליון אנשים איך אפשר אבל אף אחד לא שאל שאלות.

ו. אמרנו שסטאס יהיה ראש עיר ולא שאלנו שאלות איך נגד כל הסקרים כל, הוא רוצה שאילת תהיה בסדר אילת תהיה עיר נקייה בלי תועבות בלי כל השטריות, לא צריך את זה היה מלך קרומוול והוא ביער את כל התועבות באנגליה הוא היה שש שנים מלך ואמר פה ילך הכל לפי התורה כי לפי הנצרות זה הכל מותר הנוצרים אומרים ה' סולח אבל

ה' לא סולח ה' נותן לאדם

לעשות תשובה אבל הוא לא סולח הערבים אומרים גם שה' לא סולח הם הולכים למכה הם זורקים אבנים שלושה ימים יש שם עמודים לפני שלוש שנים אבן אחת פגעה במישהו הם התחילו לזרוק אבנים אחד על השני מתו שמונה מאות איש רק מזריקת אבנים הוא זרק על השני אבן כל אחד שזורקים עליו אבן זורק בחזרה שם זה ערבים זה הפקר אז שמונה מאות איש נהרגו כל שנה מתים שלוש אלף איש והם נופלים קופצים מרוב אנשים שהולכים לשם מגיעים שלוש מליון שש מליון.

ז. פעם הלכו ברגל, חנה אמרה תלמדו מעובדי עבודת כוכבים שהם הולכים ברגל ארבע אלף קילומטר מטשקנט, נוצרים הלכו ברגל מטשקנט ארבע אלף קילומטר להגיע לארץ ישראל חצי שנה הלכו ברגל עשו חג הפסחא וחזרו בחזרה, חצי שנה הלכו ברגל ארבע אלף קילומטר ואז הם ביקשו מהתורכים שרוצים שיתנו להם מקום אנשים ישנו ברחובות כפשוטו הגיעו אלפי איש לחג

המולד או לפסחא ישנו ברחובות

בגשם אם זה חג המולד זה בגשם בשלג בירושלים יורד שלג תנו לנו מגרש, ליד מגרש הרוסים, שאנחנו רואים אותו ליד מגרש הרוסים הבניין הענק הזה? עכשיו פוטיץ קיבל אותו בחזרה הם בנו את כל הבניינים הם בנו על כל הגבעה הזו היום זה בית סוהר אבל פעם זה היה הכל הכנסת אורחים חדרי שינה חדרי אוכל בשביל הנוצרים בשביל הצליינים שעלו לרגל אנשים עלו לרגל הלכו ארבע אלף קילומטר ברגל בהתחלה ישנו בחוץ ברחובות לא היה כלום לא היה אכסניה לא היה כלום היום זה המשטרה המשטרה והמשפטים, וכל הבניינים ששייכים לרוסים.

ח. היה מלחמה בין רוסיה לתורכיה תורכיה כמעט כבשה את כל רוסיה התורכים הגיעו עד קיוב אומן זה היה תחת התורכים התורכים הם יותר חזקים מהרוסים הגיעו עד קיוב וזהו, אומן בהתחלה הם היו תחת הפולנים, אומן זה היה שייך לפולנים הרוסים כבשו אותה מהפולנים את אומן ואז באו התורכים

כבשו אותה מהרוסים איזה עשר

שנים אומן הייתה תחת התורכים עד לקיוב הם כבשו כל פעם היה שם מרד חדש היה חמלנצקי 1648 אחרי זה היה [-] אחד וכולם הרגו יהודים כולם רצו לכבוש את רוסיה ניסו לכבוש את רוסיה ואז הגיעו עד לניגרד הגרמנים הגיעו עד מוסקבה עד 150 ק"מ ממוסקבה הגיעו גרמנים זה היה בחורף אז כל הטנקים טבעו בביצות, רוסיה זה הכל ביצות כי זה הכל שטח ישר גם למים אין איפה ללכת אז הטנקים של הגרמנים טבעו בביצות לא יכלו להתקרב למוסקבה ולניגרד הייתה שנה וחצי במצור לניגרד שנה וחצי ולא היה אוכל אנשים אכלו את הילדים שלהם אשה אחת פתאום ראתה שאוכלים את הילד שלה היא קפצה מהחלון פתאום אנשים ראו שאוכלים את הילדים שלהם.

ט. היה המלך הבן של אחאב יהורם היה שבע שנים רעב אנשים אכלו את

הילדים שלהם" אישה אחת באה

למלך היא רצתה משפט צדק ואמרת
אתמול אכלו את הילד שלי עכשיו אני
רוצה לאכול את הילד של השכנה היא
אומרת זה לא, עד כאן די אבל אכלת את
הילד שלי אתמול לא, את הילד שלי לא
תאכלי אין דבר כזה אני לא נותנת את הילד
שלי אז מה אם אכלנו את הילד שלך
בשביל זה תאכלי את הילד שלי גם כן?
מספיק די בואי נעצור כאן אז היא רצה
למלך אני רוצה משפט צדק אתמול אכלו
את הילד שלי עכשיו צריך לאכול את הילד
של השכנה היא לא מסכימה.

י. המלך שמע את זה הוא

קרע את הבגדים ונתן הוראה לחתוך את
הראש של אלישע הנביא יש כזה נביא
והוא לא מפסיק את הרעב מה זה? אנשים
אוכלים את הילדים שלהם איפה הנביא?
איפה הצדיק? הוא יכול להפסיק את הרעב
בשנייה וה' לא אמר לאלישע שהוא בא
לרצוח אותו רק שהוא היה ממש ליד הדלת
היה ככה מתחת לכביש ירד במדרגות
שהוא מגיע לדלת אלישע מקבל נבואה
המלך בא להרוג אותך אז הוא אומר תסגור
את הדלת כבר היה מאוחר השליש הסגן
שלו הוא כבר שם את הרגל המלך נכנס
איתו לחדר שולף את החרב עכשיו אני בא

י"א מלכים ב ו, כד-לג. ז, א-ב

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן־הֶדְד מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־
כָּל־מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיַּצַּר עַל־שִׁמְרוֹן וַיְהִי רָעַב גָּדוֹל
בְּשִׁמְרוֹן וַהֲנֶה צָרִים עָלֶיהָ עַד הָיִיתָ רֹאשׁ־חֲמֹר
בְּשָׂמָנִים כֶּסֶף וְרֹבַע הַקֶּבֶד דְּבִיּוֹנִים בַּחֲמֹשֶׁה־כֶּסֶף
וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָבַר עַל־הַחֲמָה וְאִשָּׁה צַעֲקָה
אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־
יוֹשֻׁעַ ה' מֵאִין אוֹשִׁיעֶךָ הַמֶּן־הַגֵּרָן אוֹ מֶן־הַקֶּבֶד
וַיֹּאמְרֵהָ הַמֶּלֶךְ מֵהֶלֶךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת
אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת־בְּנֶךָ וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאֶת־בְּנִי
נֹאכַל מִחֶר וְנִבְשַׁל אֶת־בְּנִי וְנֹאכְלֵהוּ וַאֲמַר אֵלֶיהָ
בַּיּוֹם הָאֶחָד תְּנִי אֶת־בְּנֶךָ וְנֹאכְלֵנוּ וַתַּחֲבֹא אֶת־
בְּנָהּ וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֶיהָ הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע
אֶת־בִּגְדָיו וְהוּא עָבַר עַל־הַחֲמָה וַיֵּרָא הָעָם וַהֲנֶה
הַשֶּׁק עַל־בִּשְׂרוֹ מִבֵּית וַיֹּאמֶר כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִּי

אֲלֵקִים וְכֹה יוֹסֵף אִם־יַעֲמַד רֹאשׁ אֲלִישַׁע בֶּן־
שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם וְאִישׁ עָלִישַׁע יֵשֵׁב בְּבֵיתוֹ וַהֲזַקְנִים
יֵשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵי בְטָרָם יָבֹא
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל־הַזַּקְנִים הֲרֵאִיתֶם
(ר' דגושה) כִּי־שִׁלַּח בֶּן־הַמֶּרְצָח הַזֶּה לְהַסִּיר
אֶת־רֹאשִׁי רְאוּ כִּבֵּא הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדֶּלֶת
וְלִחְצָתָם אִתּוֹ בַּדֶּלֶת הָלּוא קוֹל רִגְלֵי אֲדֹנָיו
אֲחֵרָיו עוֹדְנָו מְדַבֵּר עִמָּם וַהֲנֶה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה־זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מֵה־אוֹחִיל
לָהּ עוֹד וַיֹּאמֶר אֲלִישַׁע שְׁמַעוּ דְּבַר־ה' כֹּה אָמַר
ה' כַּעַת מִחֶר סָאֵה־סֵלֶת בְּשֶׁקֶל וְסֵאתִים שְׁעָרִים
בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שִׁמְרוֹן וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ
נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֲלֵקִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה ה'
עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׂמִים הִיְהִיָּה הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר
הַנִּכְה רָאָה בְּעֵינֶיךָ וּמָשָׁם לֹא תֹאכַל

לחתוך לך את הראש או שאתה מפסיק את הרעב או שאני חותך לך את הראש אוכלים ילדים אי אפשר.

יא. הנביא אומר עכשיו אני קבלתי נבואה עכשיו מחר סאה סולת בשקל זה ארבע עשרה וחצי קילו תבואה זה יהיה בשקל אחד באגורה אחת סאה זה ארבע עשרה וחצי קילו של קמח זה כמעט חמישית שק קמח יהיה בשקל שקל יוכלו לקנות חמישית שק קמח שק שלם זה חמישה שקלים ושעורים זה פי שתיים שתי סאים בשקל. השליש אומר לא יכול להיות אין דבר כזה מה פתאום בשקל יהיה שק קמח אין דבר כזה, אפילו יהיה ארובות בשמים ירד עכשיו ארובות ירד גשם מכול של תבואה אין דבר כזה ששק קמח יהיה בשקל אומר לו אלישע אתה תראה ולא תאכל אתה תראה את זה בעיניים.

יב. באותו לילה כל מחנה ארם ברח, ארם זה סוריה היום וגחזי היה מצורע היה גחזי עם שלושה ילדים שלו שהם היו מצורעים כי הרמטכ"ל של סוריה היה כולו צרעת אז הוא בא לקבל ברכה מהנביא בהתחלה הוא הלך למלך הייתה לו נערה

שבויה אמרה לו את הצרעת יכול לרפא רק הצדיק שגר בארץ ישראל סע לצדיק אז הוא בא למלך, המלך אמר אני לא הצדיק לך לנביא לאלישע הוא ירפא אותך אז אלישע לא רצה לצאת אליו כי הוא הרג הרבה יהודים היה רמטכ"ל של סוריה ארם ארם הרגו המון יהודים אני לא יוצא אליך אתה רוצח לך לירדן תטבול בירדן הוא אומר מה פתאום הירדן זה נחל קטנצ'יק יש לנו את הפרת את החידקל אם נטבול אני אטבול בפרת לא בירדן הנביא בכלל לא רצה לצאת אליו אומר מהר תטבול בירדן ותתרפא מהצרעת אני לא שמע בקול הנביא יש לי את הפרת את החידקל אמנה ופרפר יש לי נהרות זה אמנה ופרפר כשהם עוברים את הירדן היו צרכים לעבור את הירדן אין בררה אומרים לו העבדים מה אכפת לך לטבול רגע עוברים בין כה וכה יש גשר בנות יעקוב גשר אלנבי גשר חוסין יש הרבה גשרים עברו על אחד הגשרים יש גשר רבין גם כן אז בוא תטבול כבר אומרים לו העבדים, לרמטכ"ל של סוריה אתה עובר את הגשר מה אכפת לך שנייה אחת רק תטבול חמש

עשרה שניות מורידים את הבגד

חמש שניות טובלים מתלבשים שלושים שניות זה בדיוק דקה וחמש שניות אתה גומר לטבול יוצא כבר מתלבש, אני אטבול מה יכול להיות העבדים אומרים לו, לנביא הוא לא רצה להאמין אבל העבדים אומרים לו תשמע בקול הנביא הנביא אמר לך את זה אתה כבר בירדן אתה כבר בגשר לטבול בשנייה איך שהוא טובל הבשר נהיה כמו של תינוק בין יומו כאילו הוא נולד היום.

יג. הוא חוזר לנביא מביא מרכבה עם זהב מתנה אומר לו הנביא אני לא רוצה לקחת ממך, אני מוכן כבר להתגייר אני אהיה יהודי רק תיקח ממני לא, אתה רצחת יהודים אני לא נוגע בזהב ובכסף שלך הכסף טמא הוא הולך מאוכזב הוא הביא עגלה מלאה זהב הביא עגלה מלאה בגדים פעם תפרו את הבגדים ביד לא כמו היום מכוונות, לתפור בגד לקח שנה שלמה מי שמביאים לו בגד זה אוצרות אז היה קראו לו גיחזי הוא היה הגבאי הוא היה השמש הוא הלך לקחת את הכסף ואמר הגיעו המון תלמידים עכשיו מירושלים הגיעו

תלמידים צריכים להכין להם

אוכל מה שיש לך תביא לי אני אתן את זה לתלמידים איך שהוא, והוא החביא את זה איך שהוא מגיע לאלישע אומר לו אלישע אני רואה ראיתי את הכל לקחת את הכסף אני לא רציתי לקחת את הכסף שלא יגיד שמרפאים בשביל כסף פה אני אמרתי לא לגעת בכסף למה נגעת בכסף אתה תהיה מצורע צרעת נעמן תדבק כך הצרעת של הרמטכ"ל הזה קראו לו נעמן תדבק כך ובזרעך ובזרע זרעך עד עולם.

יד. הוא ושלושה ילדים נהיו מצורעים והיות שאסור למצורע להיות במחנה הם היו מחוץ למחנה פתאום הם רואים שמחנה ארם שקט לפני עשר שנים היה רעמים נוראים בלבנון כולם ברחו חשבו שזה אטום, פצצות, מיגים לא ידעו מה זה כאן פשוט רעמים וכולם - כל הערבים ברחו מהבתים מרוב פחד לפני עשר שנים. וכך היה גם בזמן אלישע ה' השמיע קולו קולות וברקים כולם - כל מחנה ארם ברחו, כל המחנה ברח עד הירדן ראו שהכל בגדים זהב כסף הכל הם זרקו כל הזהב.

שמאוד אהבה את ר' עקיבא^ב כל הגבירות המטרוניות של רומא אהבו תלמידי חכמים כולם היו עם אור הם נתנו להם את כל הזהב שלהם אז רבי עקיבא היה אחראי על כל הישיבות בארץ ישראל ממטולה ועד אילת היה אחראי הוא נסע לרומא להתרים אנשים הוא היה מתרים אפילו גויים היה מתרים מי היה נותן את הכסף? המטרוניות הגבירות והמלכות והנסיכות באה נסיכה אחת נתנה לו שם מיליארד דינרי זהב היה להם כבר חובות של

לומדים תורה אז אמרה אני אתן לך מיליארד דולר מיליארד מטבעות זהב הלוואה בתנאי שתביא לי ערבים טובים ככה אמרה המטרוניתה אמרה לרבי עקיבא היא מאוד אהבה אותו אמרה תקבל כל מה שאתה רוצה רק תביא לי ערבים אני אביא לך את נקדימון בן גוריון, נקדימון בן גוריון הוא איחר בתאריך

טז. היה אחד קראו לו נקדימון בן גוריון, למה קראו לו נקדימון שהשמש זרחה עוד פעם^ב, כי הוא איחר הוא איחר

^ב נדרים נ ע"א-ע"ב

מן שית מילי איעתר רבי עקיבא מן כלבא שבוע מן אילא דספינתא דכל ספינתא עבדין ליה מין עינא זימנא חדא אנשיוה על כיף ימא אתא הוא אשכחיה ומן גוואא דזימנא חדא יהיב ארבעה זוזי לספונאי אמר להו אייתי לי מדעם ולא אשכחו אלא גוואא על כיף ימא אתיוה ליה אמרו ליה עביד מרנא עליה אישתכח דהוה מלי דינרי דזימנא חדא טבעת ספינתא וכולי עיסקא הוה מחית בהווא גוואא ואישתכח בהווא זימנא דמן דסרוקיתא ומן מטרוניתא (ע"ב) ומן אשתו של טורנוסורפוס ומן קטיעא בר שלום: פירש"י

ומן מטרוניתא שפעם אחת הוצרכו חכמים ממון הרבה לבית המדרש ושיגרו את ר' עקיבא אצל מטרוניתא אחת ולוה ממנה ממון גדול

וכשנתנה לו אמרה לו מי יהיה לי ערב שתפרע לי לזמן קבוע אמר לה מי שתמצא אמרה לו הקב"ה והים שהיה ביתה על שפת הים אמר לה ר"ע כן יהיה כשהגיע הזמן חלה ר"ע ולא היה יכול להביא הממון יצאת אותה מטרוניתא על שפת הים ואמרה רבש"ע גלוי וידוע לפניך כי לך ולים הזה האמנתי מעותי הכניס הקב"ה רוח שטות בלבו של קיסר ונכנס לבית גנזיו ונטלה קרטלית וזרקה לים והשליכה הים לפתח ביתה של אותה מטרוניתא ונטלתה ולאחר זמן הביא לה ר' עקיבא הממון ואמר לה אל יחר לך שלא הבאתי לך הממון בזמן שקבענו שחליתי אמרה לו יהא הכל שלך שממוני בא לידי בזמנו וספרה לו כל המעשה ונתנה לו מתנות גדולות ופטרתי לשלום:

^י תענית יט, ע"ב

מהתשלום הוא איחר בשלושים שניות, היה להם שעונים שוויצרים פעם, לא כמו היום, על הסטופר הוא אמר לו, הלווה לו בערב פסח אבל ברכות של מים כל הבתים היו מלאים ברכות של מים מתחת לבתים הייתי גר ברחוב השוערים הייתה שם ברכה ענקית שהייתה מספיקה בטח למיליון איש כל הבניין הכי ענק ברובע הכל למטה בריכה הענקית גילה את זה הרופא הצרפתי רופא השנייים היה

חופר מתחת לבתים לחפש עתיקות דינרי זהב הוא גילה רחוב כמו הקרדו רחוב ענק עם קשתות כמו הקרדו, לקח את הברכה שמספיקה למיליון איש לקח שלושה ימים לרוקן אותה עם משאבה חשמלית לרוקן את הברכה הזאת הוא חפר תחת כל הבניין הוא מצא רחוב ענק העירייה סגרה את זה במקום לפתוח את זה, תיירים שיראו את הבניה של פעם, הוא מצא בנייה, רחוב.

ת"ר פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים ולא היה להם מים לשתות הלך נקדימון בן גוריון אצל אדון אחד אמר לו הלוויני שתיים עשרה מעיינות מים לעולי רגלים ואני אתן לך שתיים עשרה עינות מים ואם איני נותן לך הריני נותן לך שתיים עשרה ככר כסף וקבע לו זמן כיון שהגיע הזמן ולא ירדו גשמים בשחרית שלח לו שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי זמן כל היום כולו שלי הוא בצהריים שלח לו שגר לי או מים או מעות שיש לי בידך שלח לו עדיין יש לי שהות ביום לגלג עליו אותו אדון אמר כל השנה כולה לא ירדו גשמים ועכשיו ירדו גשמים נכנס לבית המרחץ בשמחה עד שהאדון נכנס בשמחתו לבית המרחץ נקדימון נכנס לבית המקדש כשהוא עצב נתעטף ועמד בתפלה אמר לפניו רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך

עשיתי שיהו מים מצויין לעולי רגלים מיד נתקשרו שמים בעבים וירדו גשמים עד שנתמלאו שתיים עשרה מעינות מים והותירו עד שיצא אדון מבית המרחץ נקדימון בן גוריון יצא מבית המקדש כשפגעו זה בזה אמר לו תן לי דמי מים יותר שיש לי בידך אמר לו יודע אני שלא הרעיש הקב"ה את עולמו אלא בשבילך אלא עדיין יש לי פתחון פה עליך שאוציא ממך את מעותי שכבר שקעה חמה וגשמים ברשותי ירדו חזר ונכנס לבית המקדש נתעטף ועמד בתפלה ואמר לפניו רבונו של עולם הודע שיש לך אהובים בעולמך מיד נתפזרו העבים וזרחה החמה באותה שעה אמר לו האדון אילו לא נקדרה החמה היה לי פתחון פה עליך שאוציא ממך מעותי. תנא לא נקדימון שמו אלא בוני שמו ולמה נקרא שמו נקדימון שנקדרה חמה. בעבורו תנו רבנן שלשה נקדמה להם חמה בעבורן משה ויהושע ונקדימון בן גוריון:

ישראלים אם הרחוב הוא ישר אז יש שאלה אם מותר לטלטל בשבת אם הרחוב הוא טיפה הולך ככה אז זה כמו כאילו קיר בשבת אם הרחוב הולך מקצה של העיר עד קצה שני קו ישר כמו סרגל עד שאתה רואה מקצה אל הקצה אתה לא יכול לטלטל בשבת רק לשים שערים העיר צריכה להיהפך לרשות היחיד נגיד אילת אם רוצים לטלטל בשבת צריכים להפוך אותה לרשות היחיד אז עושים עמודים עם חוט למה שזה יהיה רשות היחיד שיוכלו לטלטל בשבת שזה כאילו חצר אחת. לא הרבה חצירות עכשיו ירושלים הקרדו הרומאים עשו רחובות ישרים כמו סרגל אז זה נהיה בעיה, בעיה אם אפשר לטלטל בשבת ברשות הרבים אסור לטלטל אסור לטלטל מרשות הרבים לרשות היחיד וגם אסור לטלטל ברשות הרבים עצמה יותר מארבע אמות צריך

חומה או להעמיד עמודים עם חוט שזה כמו חומה יח. הקרדו זה נקרא לב קרדו בלטינית זה לב זה הלב של ירושלים הם החריבו את ירושלים ובנו עיר חדשה בנו עיר חדשה קרדו זה שם רומאי והיה אסור ליהודי לגור בירושלים במשך 1000 שנה יהודי לא יכל לגור בירושלים רק אם הוא התחפש לגוי עכשיו הרומאים בנו פה כבישים רחובות ישרים כמו סרגל כמו יש כביש הסרגל ממגידו עד עפולה זה לא סרגל ממש אבל כבר הלכתי אותו פעם שהייתי בחור בן שבע עשרה שלוש קילומטר קוראים לזה כביש הסרגל אתה רואה מצד אחד לצד השני ושם זה בית שערים שם ר' יהודה הנשיא קבור

יט. ר' יהודה הנשיא היה מקבל כל יום שק מלא זהב ולמעלה היו שמים חיטים ושעורים והשק מאנטונינוס קיסר"

"עבודה זרה י, ע"ב

כל יומא הוה שדר ליה (-) אנטונינוס (רבי) דהבא פריכא במטראתא וחיטי אפומייהו אמר להו אמטיו חיטי לרבי אמר [ליה רבי] לא צריכנא אית לי טובא אמר ליהו למאן דבתרך

דיהבי לבתראי דאתו בתרך ודאתי מינייהו ניפוק עלייהו הוי ליה ההיא נקראת דהוה עיילא מביתיה לבית רבי כל יומא הוה מייתי תרי עבדי חד קטליה אבבא דבי רבי וחד קטליה אבבא דביתיה א"ל בעידנא דאתינא לא

הוא עשה מנהרה מצאו את המנהרה שם הסוף של המדינה זה מנהרה ענקית אתה יכול לרכב על סוס ולהחזיק רומח וזה לא מגיע לתקרה הוא בנה מנהרה שתלך מהבית שלו בטבריה לבית של ר' יהודה הנשיא בציפורי, במלחמת ששת הימים גילו את המנהרה הזאת עכשיו כל האטום של המדינה נמצא שם, המנהרה הזאת הגיעה לארמונו בו שהה בימות החורף בזמן שהוא היה בארץ ישראל, כי ברומא בחורף זה מינוס עשר מינוס עשרים מינוס שלושים אבל בקיץ המלכים היו באים לארץ ישראל היה להם מנהרה ללמוד תורה עם רבי יהודה הנשיא עם רבן גמליאל וכל יום הוא היה בא עם שק זהב הוא היה הולך עם שני עבדים שסוחבים שק של זהב מביאים לרבי יהודה הנשיא שק של זהב עד שכבר כל המרתפים התמלאו בשקי זהב אמר לו אני לא צריך

יותר אמר לא, אתה צריך שיהיה לבנים שלך לתת לבנים שלי כשהבנים שלי יעשו גזרות על היהודים אז יהיה להם מה לתת.

כ. אנטונינוס קיסר התגייר, נירון קיסר התגייר לכן הוא שרף את כל רומא עד היום לא יודעים למה הוא שרף את רומא הסיבה הפשוטה כי הוא התגייר הוא ברח ולפני שברח הוא שרף את כל העיר אמר זה עיר מלאה תועבות צריך לשרוף אותה גם לונדון כשלונדון נשרפה אז אמרה אליזבט זה בגלל כל התועבות שהיה שם אז בא קרומוול - קראו לו קרומוול אחרי שהעיר נשרפה לונדון כולה לא נשאר בית אחד הוא סגר את כל בתי התועבה ואמר פה יהיה עיר על פי תורה אם בן נוגע בבית הורגים אותו רק עושה לה ככה הורגים אותו ככה זה החזיק מעמד שש שנים אחרי שש שנים כבר לא החזיקו

איזיל ואימא ליה דקטיל אין משיבין על הקלקלה אשבקיה ואיזיל קא מזלזלינן במלכותא בעא רחמי עליה ואחייה ושדריה אמר ידענא זוטי דאית בכו מחיה מתים מיהו בעידנא דאתינא לא נשכח איניש קמך :

נשכח גבר קמך יומא חד אשכחיה לר' חנינא בר חמא דהוה יתיב אמר לא אמינא לך בעידנא דאתינא לא נשכח גבר קמך א"ל לית דין בר איניש א"ל [אימא] ליה לההוא עבדא דגני אבבא דקאים וליתי אזל ר' חנינא בר חמא אשכחיה דהוה קטיל אמר היכי אעביד אי

מעמד, האנגלים אמרו צרכים לפטר אותו, והוא כרת את הראש של צ'רלס הראשון מלך אנגליה, כי הם נהיו כת שהולכים רק לפי התורה לפי התנ"ך את חג המולד הם חיללו אותו חג המולד יהיה חג של עבודה 25 בדצמבר חג של עבודה. כא. היום זה 7 בינואר זה הניטל החדש זה חג המולד החדש כי הם איחרו, הם פיגרו ב11 דקות לשנה יוליוס קיסר היה אסטרונום מאוד גדול הוא סידר את הלוח שנה למשך 2000 שנה אבל עכשיו יש טעות של 11 דקות כמה שהוא חישוב את הכוכבים ואת הכל את המסלולים שלהם. 11 דקות בשנה אלף שנה זה אחד עשרה אלף דקות שש מאות שנה זה ששת אלפים שש מאות יחד זה שבע עשרה אלף שש מאות במשך אלף שש מאות שנה אנחנו בפיגור של שבע עשרה אלף שש מאות דקות לחלק לאלף ארבע מאות ארבעים ואחד דקות כי אלף ארבע מאות ארבעים דקות יש ב24 שעות מחלקים ארבע עשרה, לאלף ארבע מאות ארבעים מקבלים שתיים עשרה נקודה שתיים שתיים שתיים עשרה יום וחמש שעות אחרי

אלף שש מאות שנה הפיגור הגיע לשתיים עשרה ימים וחמש שעות ואז הם קלטו את הפיגור שזה כבר רואים שזה כבר לא לפי השמש זה לא, כי אחד בינואר צריך להיות היום מתחיל להתארך. כב. השנה האזרחית אין לזה קשר לאותו האיש הוא נולד אחרי שהתחילו את הלוח שנה את הלוח שנה התחיל המלך אוקטבינוס מהיום מתחיל אפס כי היה יוליוס קיסר פומפיוס קיסר כל קיסר מתחילים חשבון חדש אנשים התבלבלו לא יודעים למה הם שייכים הוא - אותו האיש רק נולד בשנת שלוש או ארבע והוא חי שלושים ושלוש שנה [-] פלביוס הנציב שתלה אותו שתקע אותו זה מיתה אכזרית עם מסמרים תוקעים מסמרים בתוך הבן אדם מיתה הכי אכזרית שיכול להיות קראו לו פלביוס לפי זה מחשבים את השנים שלו, יודעים שהוא צלב אותו, ואחרי שהוא צלב אותו הוא התאבד הוא נעלם הנציב הזה. כג. עכשיו אנחנו מדברים על הספירה החדשה זה הספירה האזרחית זה לא של הנוצרים בכלל הם מנסים לשייך את זה אז

הכי קצר עכשיו היום הכי קצר זה 7 בינואר זה היום שהם הזיזו, בדיוק היארצייט של רבנו בח"י תשרי ר' נחמן נפטר בח"י תשרי בדיוק ביום הזה הם הזיזו את הלוח שנה אבל 400 שנה לפני שהוא בכלל נולד הזיזו את הלוח שנה זה הסבר מיוחד הזיזו מארבעה באוקטובר לחמש עשרה באוקטובר הזיזו באחד עשרה יום ארבע באוקטובר נהפך לחמש עשרה באוקטובר היו צריכים להקפיץ את הלוח באחד עשרה יום קדימה זה היה בדיוק ביום כיפור ארבע באוקטובר חל ארבע פעמים ביום כיפור ובארבע באוקטובר הם גילו את אמריקה ואז הבעירו את האש אחרי שקולומבוס הוא נסע שלושה חודשים בים

אי אפשר זה בלי סוף אתה לא יודע מתי זה יגמר אמר תנו לי עוד שלושה ימים זה היה 14 באוקטובר שלושה ימים בדיוק ביום השלישי ראו אש על איזה גבעה אז הבינו שהגיעו למקום ישוב ואז הם ניסו לדבר עם האינדיאנים בכל מיני שפות הם סיפרו שיש אי רק של נשים לגברים אסור להיכנס לשם רק נשים גרות באי הזה ולא רצו לראות שום גבר ופעם בשנה הגברים רק באים להתייחד פעם בשנה ואז נולדים ילדים וככה הם ממשיכים את הדורות אבל לא רואות שום גבר

כד. כמו שהגמרא (ירושלמי בבא מציעא פ"ב

ח, ע"ב)^{טו} מספרת שאלכסנדר מוקדון הגיע לארץ של נשים הוא הגיע הוא רצה לכבוש

^{טו} תלמוד ירושלמי, בבא מציעא פרק ב

אלכסנדרוס מקדון סליק גבי מלכא קצייא חמא ליה דהב סגין כסף סגין. א"ל לא דהבך ולא כסף אנא צריך. לא אתית אלא מיחמי פרוכסין ידיכון היך אתון יהבין היך אתון דייגין. עד דו עסוק עימיה אתא בר נש חד דאין עם חבריה דזבן חדא חלקא וחספתה ואשכחון בה סימא דדינרי. אהן דזבין הוה מר קיקילתא זבנית סימא לא זבנית. אהן דזבין הוה מר קיקילת' וכל דאית בה זבנית. עד דאינון עסיקין דין עם דין. אמר מלכא אחד מינייהו אית לך בר דכר א"ל אין. אמר לחבריה אית לך

ברת נוקבה א"ל אין. אמר לון אסכון דין לדין וסימא יהוי לתרויהון. שרי גחין אמר ליה למה את גחין לא דנית טבאות. א"ל אילו הוה הדין דינא גבכון היך הויתון דנין. א"ל קטלין דין ודין וסימא עלת למלכא. א"ל כל הכי אתון רחמין דהב סוגי. עבד ליה אריסטון אפיק קומיי קופד דדהב תרנגולין דדהב. א"ל דהב אנא אכיל. א"ל תיפח רוחיה דההוא גברא דהב לית אתון אכלין. ולמה אתון רחמין דהב סוגין. א"ל דנחא עליכון שמשא א"ל אין נחית עליכון מיטרא א"ל אין. א"ל דילמא אית גביכון בעיר דקיק. א"ל אין תיפח רוחיה דההוא גברא לית

את הארץ אמרו לו אם תכבוש
יגידו שכבשת ארץ של נשים אז אין לך
שום כבוד מזה ואם אתה לא תכבוש יהיה
לך ביזיון לכל הדורות שנשים נצחו אותך
אז הוא אומר אתם צודקות אני לא אלחם
על הארץ שלכם, עד שהוא הגיע לשערי גן
עדן הוא הלך באפריקה, יש באפריקה
מקום שנקרא שערי גן עדן מי שמגיע לשם
יחיה לעולם כמו שבט ראובן עבר את
הסמבטיון שבט ראובן ברח יחי ראובן ואל
ימות איך שהוא עשה, ירובעם בן נבט
עשה שני עגלים שני עגלי זהב הוא עשה
חצי מעם ישראל ברח, עגלים, רוצה
להשתחוות לעגלים.

כה. אחאב המלך אמר על כל שורה
לשים פסל (סנהדרין קב, ע"ב) אתה רוצה לקבל
רישיון לחרוש את השדות לשתול פרדסים
על כל שורה תשים פסל נהיה מיליארד
פסלים והיה יורד מבולים ירד פה טיפה
גשם אני רואה שהרחובות רטובים טיפה
שיורד גשם בירושלים אז הכל מתמלא פה
מים עד הברכיים טיפת גשם בירושלים אז

המים מגיעים עד פה שנה
שעברה נפטרו תשע נערות מהמבולים
שירדו.

כו. בזמן אחאב הכל היה מלא עבודות
זרות אבל הגשם המשיך לרדת וכתוב
הישמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדם אלוהים אחרים והשתחוויתם להם
תראו כשתעבדו אלוהים אחרים ועצר את
השמים המלך אחאב שאל את אליהו
הנביא איך זה יורד גשם כתוב ועצר את
השמים אמר אתה שואל שאלות לא יהיה
גשם ה' עושה מרחם עליכם שיהיה לכם
גשם אפילו שעובדים עבודה זרה
ומחללים שבת ה' מוריד את הגשם אבל
אם אתם שואלים שאלות אז שלוש שנים
לא יהיה גשם שלוש שנים לא היה גשם.

כז. ואז אליהו הנביא גם לא היה לו
אוכל אז העורבים היו מביאים לו אוכל
מהמטבח של אחאב העורבים הביאו לו,
זה אומר שהמטבח של אחאב היה כשר
אפילו שהוא עובד עבודה זרה אבל הוא
שמר על אוכל כשר אליהו הנביא אכל

אתון חייך אלא בזכות בעירא דקיקא דכתיב
אדם ובהמה תושיע ה' :

מהאוכל שהעורבים הביאו לו
ואז אחרי שלוש שנים ה' אמר לאליהו
הנביא תלך יש אישה אלמנה בצרפת זה
לא צרפת של ימינו היום זה נקרא סרפן בין
צור לצידון יש עיר קוראים לזה סרפן שם
אליהו הנביא גר שלוש שנים אישה אלמנה
אליהו הנביא הלך עם שערות עד לכאן –
עד המותניים בחיים הוא לא הסתפר מהיום
שהוא נולד ועם כותונת עור הוא היה הולך

עם בגד עור של כבש לא מחליף
את זה ושערות עד המתנים איש ואזור עור
איש בעל שער בסימניו ואזור עור אזור
במותניו אליהו הנביא גר שלוש שנים אצל
האלמנה ה' אמר לה שאליהו הנביא הוא,
שהיא תיתן לו אוכל היה לה גילוי, והוא
אמר עד שהרעב יפסק, ואז ה' שמע את
התפילות של האלמנה:

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה לגבאי
המסור הדיין ומו"צ דקהילתינו הרב החשוב
ר' נתן בואנסון בן ר' ישראל יצחק בואנסון
לרגל ארוסי **בתו** במזל טוב

עב"ג נתן

בן ר' נחמן גולדשמידט

מבחירי וחשובי ישיבת שערי תורה

יהי רצון שיוגם יעלה יפה על פי דרך רבינו הקדוש שהנחנו הרב

לתיאום בריתות בבית מורינו הרב
שליט"א אצל המוהל

ר' יוסף שור

טל' 058-3241-318

לע"נ הבחור נתן בר' יוסף דרוק

לע"נ הילדה רבקה בת ר' ישראל
וענקין

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה

לר' נתן אור אשד

לרגל הולדת בנו במזל טוב

יה"ר שיזכה ללכת בדרך התורה הקדושה
על פי דרך רבינו שהנחנו הרב

600 עמודים
עם אלפי מראי מקומות

הופיע

הוצאת
אור

אֵלֶּיךָ הָיָה עַל צִיּוֹן תִּפְאֶרֶת, וְנִסְפָּה בְּכָל יְהוָה יִצְחָק

יצא לאור הספר
בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים

ובו רוב ככל שיעורי הרב שנמסרו בשנת תשע"ח

ההילולות • הכנסים • חוגי הבית

השיעורים הופיעו מידי שבוע בעלוני שביבי אור ועברו הגהה עריכה וניקוד מחדש

ניתן להשיג על יד אולם התפילות או בטלפון 058-3289-318
וכן בחנות עין יעקב מול שטיבלאך מאה שערים ירושלים

שביבי
אור